

[Indenrigsministeren.]

dighedsalderen ved lov af 19. december 1969 er fastsat til 20 år, vil dette således blive tilfældet, såfremt regeringens forslag vedtages. Jeg kan i denne forbindelse henvise til, at såvel valgretsalder som myndighedsalder i de øvrige nordiske lande nu er 20 år.

En nedsættelse af valgretsalderen til folketinget vil medføre en tilsvarende nedsættelse af valgretsalderen til de kommunale råd og til menighedsrådene, idet valgretsalderen til disse råd i henhold til grundlovens § 86 er den for valg til folketinget til enhver tid gældende, og tilsvarende gælder med hensyn til den færøske folketingsvalglov, idet det i denne lov er bestemt, at valgretsalderen er den, som er gældende ved valg til folketinget i den øvrige del af riget. Det vil derimod være nødvendigt at ændre den grønlandske folketingsvalglov, idet valgretsalderen i denne er fikseret til 21 år. Den nødvendige ændring er af praktiske grunde indarbejdet i det nu fremsatte lovforslag.

Som bekendt kan et lovforslag, der ændrer valgretsalderen, først stadfæstes af kongen, når bestemmelsen om ændring af valgretsalderen har været undergivet en folkeafstemning, der ikke har medført bestemmelsens bortfald. Såfremt folketinget vedtager det nu fremsatte lovforslag om 20 års valgretsalder, skal lovforslagets § 1 altså ud til folkeafstemning, og lovforslagets §§ 2 og 3 vil falde bort, dersom folkeafstemningen resulterer i forkastelse af bestemmelsen i § 1.

Folkeafstemningen skal i givet fald også omfatte vælgerne på Færøerne og i Grønland, og afstemningen bør, blandt andet af hensyn til overholdelse af tidsfristen i grundlovens § 22, afholdes samtidig i hele riget.

Ved folkeafstemningen om nedsættelse af valgretsalderen til 18 år i juni 1969 deltog kun godt 63 pct. af de stemmeberettigede eller ca. 25 pct. færre end ved folketingsvalgene i 1966 og 1968, hvor stemmeprocenten lå omkring 89; regeringen finder det ønskeligt, at vælgerne i videst muligt omfang deltager i folkeafstemninger, og vil derfor mene, at det vil være hensigtsmæssigt, at folkeafstemningen om valgretsalderen, afholdes samme dag som det kommende folketingsvalg.

Idet jeg i øvrigt henviser til de bemærk-

ninger, der ledsager lovforslaget, skal jeg anbefale dette til det høje tings velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Burgdorf* til kirkeministeren:

„Er der mulighed for, at præstehøjskolen kan tilbageflyttes til Løgumkloster?“

Skriftlig begrundelse.

Der har været forlydender fremme om, at præstehøjskolen skulle kunne flyttes tilbage til Løgumkloster, hvorfra den blev flyttet til Sjælland for nogle år siden. Da jeg altid har haft det synspunkt, at præstehøjskolen burde være blevet i Løgumkloster, vil jeg gerne spørge ministeren, om der er mulighed for en sådan tilbageflytning. Jeg gør opmærksom på, at bl. a. tilstedeværelsen af refugiet og højskolen i Løgumkloster gør denne by særlig egnet som hjemsted for præstehøjskolen.

Burgdorf: Jeg kan ikke tænke mig, at det skal være nødvendigt at uddybe spørgsmålet særlig. Min motivering for spørgsmålet er jo også kendt. Nu håber jeg bare på et positivt svar fra kirkeministeren.

Kirkeministeren (Arne Fog Pedersen):

Jeg kan svare på hr. Burgdorfs spørgsmål, at præstehøjskolen for tiden har sin virksomhed i lejede lokaler ude på Paul Bergsøkollegiet i Nærum. Dette lejemål løber over 10 år, og det udløber om 4 år. Det har altså måttet være en opgave at finde et blivende sted for præstehøjskolen, når lejemålet om disse 4 år udløber.

Dertil kan jeg føje, at det nok vil være ønskeligt, at man til præstehøjskolen kan knytte den kursusvirksomhed og andet lignende, der vil blive en følge af den lov om afhjælpning af præstemangelen, som folketinget vedtog den 12. marts i år. Det gør det naturligvis dobbelt magtpåliggende i nær fremtid at skabe mulighed for, at præstehøjskolen kan få gode og varige rammer om sin virksomhed.

Hr. Burgdorf nævner dernæst i begrundelsen for sit spørgsmål til mig, at der har